

ת"פ 20/05/19492 - מדינת ישראל נגד אלמנאו מkeleton - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 20-05-19492 מדינת ישראל נ' מkeleton
תיק חיזוני: 184334/2019
לפני כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאיר
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עזה"ד רפאל אביב - נוכח
נ ג ד
הנאשם
אלמנאו מkeleton - נוכח
ע"י ב"כ עוז"ד קובי פלומו - נוכח

החלטה

לפני טענה מקדמית שהועלתה על ידי ההגנה לפיה, יש להורות על ביטולו של כתב האישום, שכן עולה ספק שמא הנאשם היה קטן ביום ביצוע העבירה ומכאן, שכותב האישום כנגדו הוגש בחוסר סמכות עת חלפה יותר משנה ממועד ביצוע העבירה עד להגשת כתב האישום מבלי שנתקבל אישור הייעם"ש להגשתו.

A. כתב האישום

- לפי עובדות כתב האישום (שהוגש ביום 29.04.2019, ביום 10.05.2020 ב时刻 17:20, הגיע המתלוון אל חוף הים בעיר אשקלון, צפונית לחוף ה"דתי").
- המתלוון טיל בחוף הים, או אז, הגיעו אליו הנאשם ואחר ואמרו למטלון כי יפסיק לעקוב אחריהם, תוך שהמתלוון הכחיש זאת ומסר כי הוא מטייל.
- מיד בהמשך, תקפו הנאשם והאחר את המתלוון בצוותא חדა בכך שדחוו אותו.
- בהמשך כאמור לעיל, התקשר המתלוון לモקד 100 של משטרת ישראל על מנת לדוח על אודוט האירוע, או אז התרגזו הנאשם והאחר, ומשכך, רדפו השניים את המתלוון ודחכו אותו.
- עוד נטען, כי בהמשך לכך, תקפו הנאשם והאחר את המתלוון בצוותא חדא בכך שהכו בו מכות אגרוף; המתלוון נפל לרצפה; או אז בעטו בו הנאשם והאחר מספר רב של פעמים בראשו.
- כתוצאה מה所说 לעיל איבד המתלוון את הכרתו, ונגרמו לו חבלות חמורות, שברים רבים בעצמות הגולגולת, שבר עם תזוזה בגוף המנדיבולה הימנית, שבר בדופן של מערת הלסת הימנית ושבר בזיגומה מימי.
- כמו כן, נטען כי הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה המוחשית לו.

8. בגין כל אלו, יוכהה לנאשם עבירות **תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").**

ב. רקע עובדתי וטיעוני הצדדים

9. ביום 06.11.2020, הגיע בא כוח הנאשם בקשה לביטול כתוב האישום, בשל כך שהמואשימה הגישה את כתוב האישום בחוסר סמכות. לטענת הסגנור, בטעותה זההות של הנאשם לא מציין תאריך הלידה שלון, אלא אף מצוינת שנת הלידה הלועזית בה נולד, קרי שנת 2001. לשיטת הסגנור, **עליה ספק באשר למועד המדויק בו נולד הנאשם**, ומכך, יכול והנאשם היה קטן בעת ביצוע העבירה המיויחסת לו. עוד הטעים הסגנור, כי מכיוון שמועד ביצוע העבירה היה ביום 29.04.2019, ואילו כתוב האישום הוגש רק ביום 10.05.2020, אז, חלפה יותר משנה בין שני המועדים. בנסיבות אלו, לדידו של הסגנור, המואשימה לא מילאה אחר הוראת סעיף 14 לחוק הנוגע (שפיטה, עונשה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 (להלן: "חוק הנוגע"), המחייבת את אישור היועם"ש עת מוגש כתוב אישום כנגד קטן לאחר שחלפה שנה ממועד ביצוע העבירה. לאור כל אלה, טוען כי כתוב האישום כנגד הנאשם הוגש בחוסר סמכות ודינו להבטל.

10. בדיון שהתקיים לפני לעניין זה ביום 30.12.2020, עמד הסגנור על בקשתו וכן הוסיף כי אין מקום להזדקק בענייננו לחוקים האזרחיים השונים הפנמה המואשימה בתגובהה עלי כתוב, שכן לדידו סעיף 34 כא **חוק העונשין** נותן מענה לסוגיה שלפניינו, וממנו עולה כי הספק באשר לקטינותו של הנאשם פועל לטובתו.

11. המואשימה אשר התנגדה לבקשתה הטעימה, כי הנאשם היה בגיר בעת ביצוע העבירה, וכראיה לכך הפנמה לחוקים שונים המקיימים לשיטתה חזקה בדבר גילו של אדם שלא ידוע מועד לידתו המדויק. לשיטת המואשימה, **משמעות הנוגע לא נותן מענה לשאלת גילו המדויק של הנאשם, אשר ידועה רק שנת לידתו, יש לגזר מהחוקים שבוחקים אלו את גילו של הנאשם. בהמשך לכך טוען, כי אף בהתאם לסעיף 34 כא **חוק העונשין**, לפיו יש לילך בדרך הפרשנית המקלה עם הנאשם, אז, ממצבור חוקים אלה עולה כי הנאשם היה בגיר בעת ביצוע העבירה המיויחסת לו.**

דין והכרעה

12. **חוק הנוגע קובע בסעיף 1: "קטין" - מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשור ונאשם לרבות בגין שביום הגשת כתוב האישום נגדו לא מלאו לו שמונה עשרה שנה".** ואילו, בסעיף 14 לחוק הנוגע נקבע כי: **"אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצעו בהיותו קטן אם עברה שנה מיום ביצועה אלא בהסתמת היועץ המשפטי לממשלה".**

13. מכتب הנאשם עולה, כי מועד ביצוע העבירה הינו 29.04.2019, והצדדים לא חילקו על עובדה זו. כך גם, אין חולק כי כתוב האישום כנגד הנאשם הוגש ביום 10.05.2020, מעל שנה לאחר מועד ביצוע העבירה. אשר על כן, כל שנותר לבחון הוא האם אכן היה הנאשם קטן בעת ביצוע העבירה, ואם כן, אז אכן יש ממש בטענת הסגנור, שכן המואשימה לא ביקשה את אישור היועם"ש לצורך הגשת כתוב האישום כנגדו. ואולם, אם יתרברר כי הנאשם היה בגיר בעת ביצוע העבירה, אזי ברוי, כי כתוב האישום הוגש בסמכות.

14. עוד יצוין, כי אין חולק שהנאשם הינו ליד שנות 2001, אך אין יכולת לדעת באיזה חדש ווים בדיקת הוא נולד, שכן הוא אינו ידוע זאת; נתן זה אינו מציין בתעודה הזהות שלו; וכל שמצוין בתעודה הזהות של הנאשם הוא (כאמור) שנת הלידה

הלוועזית בה נולד.

15. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וקרויתי את הפסיכה והחוקים אליהם הפנו, מצאתי כי במקורה הנדון ישנים שני מסלולים פרשניים סבירים לבחינה האם על פי חוק, היה הנאשם קטין או לא בעת ביצוע העבירה המוחסת לו.
16. דרך פרשנית אחת לבחינת הסוגיה הינה הדרך בה אוחזת המאשימה. וכך, חוק הנסיבות המשפטית והאפוטרופוסות, תשכ"ב-1962 (להלן: "חוק הנסיבות המשפטית"), סעיף 12 קובע, תחת הכותרת "חזקת תאריך הלידה", כיצד יש לנוהג באדם אשר ידועה שנת הלידה שלו, אך לא ידוע יומן לידתו: "ידועה שנת לידתו של אדם ולא ידוע יומן לידתו, חזקה שנולד באחד בניין של אותה שנה..." (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.).
17. כאמור, כל שידוע לצדים הוא כי הנאשם נולד בשנת 2001, ומכאן, שלפי חוק הנסיבות המשפטית, משידועה שנת לידת הנאשם, חזקה שנולד באחד בניין, של אותה שנה, הגם אם כל שידועה היא שנת הלידה הלוועזית בה נולד (ולא השנה לפि הלוח העברי) (וראו בעניין זה, ת"א (מחוזי נצרת) 104/95 שנון יחזקאל נ' צבי לנגר (פורסם בנבו, 20.11.2002); מ"י (שלום אשד') 37418-11-10 מדינת ישראל נ' טדלה טרקו (פורסם בנבו, 20.11.2010); ת"א (שלום ירושלים) 5008/04 המוסד לביטוח לאומי נ' בית ספר "בן יקיר" כפר נוער דתי (פורסם בנבו, 13.07.2005)).
18. אשר על כן, האחד בניין, באותה שנה של שנת 2001, יצא לפি לוח השנה ביום א' בניין התשס"א, קרי ביום 25.03.2001, ללוח השנה הגרגוריאני. ברוח הדברים האמורים, לפי פרשנות זו, ביום ביצוע העבירה, קרי, ביום 29.04.2019, חזקה שה הנאשם היה בוגר בן 18.
19. במאמר מוסגר אצ"ן, כי עינתי בחוקים האחרים הפנטה המאשימה ובהם, חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995 (להלן: "חוק הביטוח הלאומי"); ובחוק שירות בטחון [נוסח משולב], תשמ"ו-1986 (להלן: "חוק שירות בטחון"), ולא מצאים רלוונטיים לעניינו. כך, בחוק הביטוח הלאומי, סעיף 385 (א) אליו הפנטה המאשימה נקבע: "לא הוכח יומן לידתו של אדם, חזקה עלייו, לעניין חוק זה, שנולד בחמשה עשר לחודש לידתו, ואם לא הוכח החודש - חזקה כאמור שנולד באחד באפריל של שנת לידתו" (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.). מילויו הטעיף נראה בבירור כי סעיף זה נוגע ספציפית לחוק הביטוח הלאומי, ומהחוק קסביר בלשון שאינה משתמשת לשני פנים כי אין להקשך ממנה לעניינים אחרים.
20. כך גם בכל הנוגע لחוק שירות בטחון, סעיף 3(ב) ��ונס, אליו הפנטה המאשימה, נכתב: "אדם שברישומי מרשם האוכלוסין לגביו לא נרשם החודש שבו נולד, או שנצטווה מכוח חוק זה למסור ראיות בדבר גילו, ולא הוכית להנחת דעתו של פוקד את החודש שבו נולד, וירה הפוקד בכתב לנוהג כאלו נולד בחודש הרראשון של השנה שבה נולד" (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.). כנלמד מילויו החוק, נראה במפורש כי חוק זה עניינו סמכיות הפוקד (המתמנה ע"י שר הביטחון), לקבוע את מועד לידתו של אדם לצורך הוצאה צו גיס עניינו, ולא נראה שניתן להקשך מהחוק זה לעניין שלפני).
21. הנה כי כן, שני חוקים אלה אליו הפנטה המאשימה קובעים חזקות שונות על אודות קביעת גילו של אדם שאין ידוע מועד לידתו המדוקדק. אכן, סעיף 3(ו) ��ונס לחוק שירות בטחון נרשם כי: "שנה וחודש, לעניין סעיף זה - השנה והחודש לפי הלוח ששימש להוכחת שנת לידתו של האדם". ואולם, בנגדו לחוק זה, המאפשר לבחון את יומן לידתו המדוקדק של אדם הן לפי הלוח הלוועזי הן לפי הלוח העברי הרי שכפי שאראה בהמשך הדברים, חוק הנסיבות המשפטית והאפוטרופוסות, שהוא החוק הרלוונטי לעניינו, שותק בסוגיה זו, כך שבעניין זה קיימת לאקונה.
22. דרך פרשנית שנייה לבחינת הסוגיה הינה הדרך בה אוחזת ההגנה. וכך, סעיף 12 לחוק הנסיבות המשפטית קובע (כאמור) כי אם "ידועה שנת לידתו של אדם ולא ידוע יומן לידתו, חזקה שנולד באחד בניין של אותה שנה...".
23. ואילו, סעיף 3 (סעיף הגדירות) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הפרשנות") קובע כך: ""שנה" ו- "חודש" - לפי הלוח הגרגוריאני, ואם צוינה תחילת תקופתם או סופה לפי הלוח העברי בלבד לפי הלוח

הברי" (הדגשות אינן במקור, נ.ש.מ.).

24. הנה כי כן, סעיף 3 לחוק הפרשנות קובע כי אם צוין בסעיף חוק מסוים תחילת המועד או סופה לפי הלוח העברי, אז, המועד יכול יבחן לפי הלוח העברי. ואור העובדה שסעיף 12 לחוק ה联系方式 המשפטית קובע את חקיקת מועד לידתו של אדם שידועה רק שנת לידתו לפי התקופה שתחילה באחד בנסן, קרי, מועד הנקבע לפי לוח השנה העברי, אז המשקנה המתבקשת הינה כי הדבר "ידועה שנת לידתו של אדם", עניינו שנת לידתו **עברית** של אותו אדם, ומכאן שהחזקת חלה לגבי לוח השנה העברי בלבד.

כך גם נקבע בdish"פ 4418/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבז, 28.05.2009): "סעיף 3 לחוק הפרשנות קובע במפורש כי מקום בו במסגרת חיקוק פלוני מצוינת שנה, הרי שזו תיבחן "לפי הלוח הגרגוריאני" ורק אם צוינה תחילתה או סופה "לפי הלוח העברי בלבד" תיבחן היא "לפי הלוח העברי".ברי אפוא, כי הכלל שנקבע על ידי המחוקק הינו כי מקום בו מצוינת בחיקוק שנה, זו נבחנת בהתאם ללוח השנה הגרגוריאני והחריג הינו בחינותה על פי לוח השנה העברי, וזאת אך במקרים בהם צוינה תחילתה של אותה שנה על פי הלוח העברי בלבד" (הדגשות אינן במקורו, נ.ש.מ.).

26. במקורה שלפניי, כאמור, אין הצדדים יודעים את שנת לידתו של הנאשם לפי הלוח העברי, אלא אך את שנת לידתו לפי הלוח הגרגוריאני, שהוא שנת 2001. בשנת 2001 התחלת ביום ו' בטבת התשס"א, והסתיים ביום ט' בטבת התשס"ב.

לכארה, מכיוון שידעו שהנאשם נולד בשנת 2001, קל יותר לקבוע כי השנה העברית בה נולד הנאשם אינה התשס"א, שכן בשנת 2001, א' בניסן יצא כאמור בשנת התשס"א. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי שנת 2001 חולשת על שתי שנים עבריות, הן על שנת התשס"א הן על שנת התשס"ב. בהמשך לכך, על פי החזקקה הקבועה בסעיף 12 לחוק הנסיבות המשפטיות, יחד עם סעיף 3 לחוק הפרשנות, נלמד, כי אם ידועה שנת לידתו (העברית) של אדם, חזקה שנולד באחד בנים של אותה **שנה עברית**, אך משאון כל מידע בדבר השנה העברית בה נולד הנאשם, ומשנתה 2001 חופפת שתי שנים עבריות - הן את התשס"א הן את התשס"ב, הרי ישינה אפשרות, **לפי החזקקה**, כי הנאשם נולד ביום א' בניסן התשס"ב (14.03.2002) דווקא (וראו גם, י' אנגלרד, חוק הנסיבות המשפטיות והאפוטרופוסות, תשכ"ב 1962, ס' 1-13 (תשל"ב - תשמ"ג), **פירוש לחוקי החזקים בעריכת ג. טדסקי**). ברוח הדברים האמורים ולפי דריך פרשנות זו, רשות בתי המשפט בעריבורה, ב痼. רשות 29.04.2019, יכול ובוגאתש הופם בראוי.

ישוער, כי גם שאפשרות אחרת זו אינה פחותה סבירה, שכן שנת הלידה הלוועית של הנאשם ידועה, הרי שסעיף 12 לחוק הכספיות המשפטית אינו נשען על ההיגיון, אלא מהוועה חזקה שרירותית הקובעת קונסטורוקציה משפטית, "פיקציה של ממש" (ראו לעניין זה, [דנ"א 12/2014 פלוני נ' ד"ר אילנה דין אורבן, סע\(1\) 667 \(2014\)\)](#), לבירור מועד לידתו של אדם כחزو אינה ידועה לאשורה. משכך, הגם אם לכואורה לפי השכל הישר היה מקום קבוע כי הנאשם נולד בשנת התשס"א, הרי שלפי החזקה, אין בהכרח מדובר בדרך פרשנית אחת ויחידה (וראו עוד בעניין זה, [ת"פ 14-05-14577 \(רחובות\) מדינת ישראל נ' צברי \(12.11.2014\)](#)).

28. לאחר שסקרתי את שתי דרכי הפרשנות האפשריות, מצאתי אף להתקנות אחר דבר המחוקק בעניין זה, על מנת לאמוד את דעתו בעת גיבוש חוק הנסיבות המשפטיות, ואולם, ולרבה הצעיר, לא מצאתי בכך מזור לקושיה המונחת לפתחיו. וכך, בסעיף 13 (הוא סעיף 12 כיום), בהתאם החוק הממשלתי (לקראיה ראשונה), של חוק הנסיבות המשפטיות (הצעות חוק 456, י' באדר התשכ"א - 26.02.1961), נקבע כי: "ידועה שנתלית אדמתו לאירועים בלבד, חזקה שנולד באחד ביו שלילאותה שנה...", ואילו בתיקון שנוסף לו לҚരាតת קראייה שנייה ושלישית (ישיבה כס"ט ז' באב תשכ"ב - 07.08.1962), تكون הסעיף ונכתב בדבריו ההסביר: "לעומת זאת יש לציין בסעיף 12 תיקון חשוב, בזה שקבענו שאת התאריך יש לקבוע לפי הלוח העברי. בסעיף זה נאמר: "...ידועה שנת לידה של אדם ולא ידוע יום לידה, חזקה שנולד באחד בנים של אותה שנה"."
היכנו בדרך זו גם לגופו של עניין, כי אננו סבורים שרצו להשתמש בכל האפשר בתאריך העברי; אבל גם

- בעקבות חוקים אחרים שנתקבלו, במיוחד חוק שירות ביטחון... (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ)**
29. הנה כי כן, לא מצאתי בכלל האמור הכרעה ברורה של המחוקק היכיז שפרש את תכילת החזקה, מלבד העובדה שהחוק העדיף, בבגלי דעת, את השימוש בתאריך העברי על פני הלועזית בסוגיה זו.
30. אשר על כן, ומשלפנוי שתי אפשרויות פרשנות סבירות לקביעה האם הנאשם היה קטין בעת ביצוע העבירה, יש לפנות (כפי שאל הצעו הצדדים), לסעיף 34Ca לחוק העונשין הקובל כי: "יינתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכילתו, יוכרע העניין לפי הפירוש המקורי עם מי שאמור לשאת באחריות פלילתית לפי אותו דין".
31. כך גם נקבע בדין"פ 1558/03 מדינת ישראל נ' חיל פאות אשד, נח(5) 547 (2004): "מה יעשה הפרשן כאשר הוא נתקל בדיון אשר לו שני מובנים (או יותר) האפשרים מבחינה לשונית, ושניהם מගשים את התכילת של הדיון כפי שהפרשן מבין אותה? היותן עדיפות למובן הטבעי והרגיל של הדיון? היעדיף את המובן המביא לתוצאה צודקת? כיצד עליו לנוהג במצב דברים זה?...תשובתו של סעיף 34Ca לחוק העונשין, ככלומר התוצאה שאליה הוא מגיע אם מתקיימים התנאים לתחולתו, הינה כי על הפרשן לבחור באוטו פירוש תכילתי "...המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילתית לפי אותו דין".
32. בסיכום של דברים ייאמר, כי בנסיבות שבahn אין כל מידע בדבר השנה העברית שבה נולד הנאשם, יש לבחור באפשרות הפרשנית הסבירה המקלה עמו. לפי החזקה המשפטית הנשענת על שילובם של סעיף 12 לחוק הנסיבות וסעיף 3 לחוק הפרשנות קיימת אפשרות כי הנאשם נולד בשנת התשס"ב. יוצא אפוא, שלפי הפירוש הסביר המקורי, יכול וה הנאשם היה קטן בעת ביצוע העבירה, וכפועל יצא מכך, יש מקום לקבע כי עליה צורך באישור היועם"ש על מנת להגיש את כתוב האישום כנגדו.
33. עם זאת, ועל אף שפירוש מקל זה מעלה כי נפל פגם במעשהה של המאשימה, לא מצאתי להיעתר לבקשת הנאשם לבטל את כתוב האישום כנגדו, שכן, כאמור, הפגיעה שנפל נלמד על דרך פרשנית בלבד. בנסיבות אלו, מצאתי להחיל במקורה זה את "**כלל הבטולות היחסית**" לפיו, קיומו של פגם בפעולה מנהלית אינו מביא בהכרח לבטולתה מעיקרא של אותה פעולה, אלא יש לבדוק את נסיבות המקלה ולעתים אף יש מקום להכירה בדיעבד.
34. למסקנתי זו הגעתי מכמה סיבות: **ראשית**, נראה כי משבית המשפט מצא שיש אפשרות סבירה לראות בנאשם כבגיר ולא כקטין, מסקנת המאשימה שהנאשם היה בגיר בעת ביצוע העבירה, הינה סבירה למדי בנסיבות העניין ונעשתה בתום לב; **שנית**, גם לפי הפרשנות המקלה לפיה, הנאשם היה קטן בעת ביצוע העבירה, אז למרות שתכתב האישום הוגש בעבר למעלה משנה ממועד ביצוע העבירה, אין מדובר בחריגה ממשמעותית מתקופת הזמן בה לא נדרש היה אישור היועם"ש להגשת כתוב האישום כנגדו; **שלישית**, לא מצאתי כי אם ינתן למאשימה פרק זמן מסוים כך שייתאפשר ליוועם"ש לבדוק מקרה זה ולהחליט האם יש מקום לחתם בדיעבד אישור להגשת כתוב האישום, יגרם עיונות דין כלשהו לנאשם - הסגנור לא טען זאת, מה גם, שנוכח חומרת המעשים המוחשיים לנאשם בכתב האישום, נראה כי דיווק יכול וגרם נזק לאינטרס הציבורי בשל הסנקציה החריפה בדמות ביטולו של כתוב האישום (וראו בהרחבה בעניין כלל הבטולות היחסית, ע"פ 2790/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.09.2014); בש"פ 10/984 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.02.2010)).
35. מכל האמור, ובאיוזום של דברים, מצאתי לקבע כדלקמן:
- א. **מחמת הספק, יש להניח שהנאשם היה קטן בעת ביצוע העבירה, ומשכן, היה על המאשימה לקבל את אישור היועם"ש להגשת כתוב האישום כנגדו, שכן כתב האישום הוגש בחלוף שנה ממועד ביצוע העבירה המוחסת לו.**
- ב. **כתב האישום לא יבוטל בעת ההז. ככל והמאשימה חפכה בכך, יש מקום כי תבקש את אישור היועם"ש בדיעבד להגשת כתוב האישום כנגדו הנאשם, וזאת בתוך 60 יום מהיום.**
- ג. קובעת לתזכורת במעמד הצדדים ליום 26.4.2021, בשעה: 11:30.**

הנאשם מזוהה בחובת התייצבותו לדין, שאם לא כן יתכן והדין יתקיים בהעדרו או י יצא צו להבאתו.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 נואר 2021, במעמד
הצדדים.